

Sen Ve Ben

– Ümit Seyhan · 22 Nisan 2010

Sen ve ben;
Bir bütünün iki yarısı,
sen güneşin doğuşu
bense batışı
Ne vuslat var birleşir eller,
Ne de yanyana gelir halleşir gönüller,
Hem birbirimize yakınız içiçe,
uzaklığımızda boylu boyunca uzanır gece,
Sen tekrar can bulana kadar,
sürülür gök,tohumlar düşer,
çözülmemiş sırların içine,
Öyle bir boy atarlar ki!
CEMALİN PARLAR GÖKYÜZÜNDE..

Kaçarım gölgelerden,
IŞIĞINDA DÖNERİM,
VARLA YOK ARASI BİR NOKTAYA..

Benden de gizli bir his büyür bağrımda
Yandıkça BEN,
yediveren bir kristal fanusta,
Yağ doldurursun SEN,
Akar gideriz yanarak başka zamanlara..

Ümit Seyhan